

SYMFONIORKESTERET

Glade fiolinister Dorota Gruchot og Levi Emanuel Duran etter konserten. FOTO: EIVIND KRISTENSEN

Inviterte de unge til å spille med

Torsdag inviterte de proffe musikerne i KSO vel 30 barn og unge til å spille med dem. Levi (11) var spent før, men strålende fornøyd etter konserten.

KRISTIANSAND

Tett opp til Kilden på Silokaia ligger Knuden – Kristiansand kulturskole. Slik blir det samarbeid og «Symfonisk nabofest» av.

Torsdag kveld satt musikerne i Kristiansand symfoniorkester (KSO) tett i tett med vel 30 elever fra kulturskolen og musikanter fra byens skolekorps. To konserter ble gjennomført.

– De er så engasjerte – og de vil så mye! skrøt KSO-fiolinist Dorota Gruchot etter konserten.

Hun var full av lovord om sine unge medmusikere, og sier det er svært givende å spille med dem.

På stolen ved siden av henne satt Levi Emanuel Duran (11) – også han fiolinist.

NERVØS

– Jeg var litt nervøs, smilte Levi etter at applausen hadde lagt seg.

– Du var superflink, la Dorota til.

– Ja, det gikk veldig bra, slo 11-åringen fast.

Vakker, dramatisk – men

også krevende musikk sto på programmet. Det ble spilt både filmmusikk og kjente klassiske stykker.

– Vi har vært litt tøffe med valg av verk, så det er ikke kjempelett å spille. Det skal være litt å bite i, sier produsent for Knuden, Åse Norevik.

Levi røper at han aller best likte å spille stykket som var hentet fra Sergei Prokofjevs «Romeo og Julie».

– Har du øvd mye før konserten?

– Minst en halvtime hver dag, sier Levi.

– TRANGT

Samarbeidet med KSO startet for to år siden da Knuden åpnet dørene. Den gang ble det arrangert en stor konsert med hele symfoniorkesteret i Kilden. Nå stilte vel halve orkesteret.

Norevik medgir at det ble trangt med til sammen 70 musikere på den atskilling mindre scenen til kulturskolen.

– Men det går fint her også, så det må ikke være et kjempeprosjekt, sier hun.

Neste gang håper hun å kunne komme tilbake til naboens konsertsal.

– Var det vanskelig å få barn til å melde seg til å spille med proffene?

– Ikke i det hele tatt, svarer Norevik.

EIVIND KRISTENSEN

ANMELDELSE TV-SERIE

Thea Sofie Loch Næss fra Kristiansand og amerikanske Alex Wolff spiller henholdsvis Marianne Ihlen og Leonard Cohen i den nye NRK-serien «So Long, Marianne». FOTO: REDPOINT PRODUCTIONS/NRK/CINEFLIX RIGHTS

Løssluppen sex, hemningsløst rusmisbruk og dårlig oppførsel

Serien om Leonard Cohen og hans norske kjæreste Marianne Ihlen er til tider veldig god tv. Men måtte den virkelig være seks timer lang?

«So Long, Marianne»

● **Norsk dramaserie i åtte deler**

● **Regissør og manusforfatter:** Øystein Karlsen

● **Serieskapere:** Ingeborg Klyve, Øystein Karlsen og Tony Wood

● **Skuespillere:** Alex Wolff, Thea Sofie Loch Næss, Jonas Strand Gravli, Anna Torv, Noah Taylor, Peter Stormare, Lise Fjeldstad

● **Premiere:** Lørdag 21. september på NRK1 og i strømmetjenesten NRK TV

Det er ingen mangel på dokumentasjon av forholdet mellom den canadiske sangpoeten Leonard Cohen og Marianne Ihlen fra Oslo.

I tillegg til sangene Cohen skrev om det, har vi en litt tvilsom dokumentar («Marianne & Leonard: Words of Love») og en veldig fin NRK-podcast («So Long, Marianne»), samt et større antall bøker, artikler og intervjuer. Ingen burde bli overrasket over at vi nå også har fått en dramatisert tv-serie.

At serien skulle bli norsk – strengt tatt en norsk-gresk-canadisk samproduksjon – så vi likevel ikke komme. Kanskje var det bare regissør og manusforfatter Øystein Karlsen som hadde behov for å gjøre noe helt annet etter å ha jobbet med «Exit» i årevis.

Men han slipper ikke unna verken løssluppen sex, hemningsløst rusmisbruk eller generelt dårlig oppførsel her heller, altså. Blakke bohemer har mer til felles med

hedonistiske finansakrobater enn man kanskje skulle tro.

Marianne (Thea Sofie Loch Næss) og Leonard (Alex Wolff) møter hverandre på den greske øya Hydra tidlig på 1960-tallet. Hydra framstår på mange måter som en drøm – bare blått hav, hvite kalksteinshus og kunstnere som lever ville og poetiske liv – men Leonard er deprimert og Marianne er gift med den notorisk utro forfatteren Axel Jensen (Jonas Strand Gravli). Hun har dessuten nettopp født Axels barn.

Når de to faller for hverandre, er det med andre ord duket for alt fra het elskov i pittoreske omgivelser til brutale oppgjør elskende i mellom. Gode tv-serier er blitt laget med mindre pirrende utgangspunkt enn som så.

Og «So Long, Marianne» er til tider riktig god tv. Dét skyldes ikke minst skuespillerne.

Alex Wolff har fanget den unge Leonards blanding av keitethet, lekenhet og usvikelig veltalen-

het. Man forstår hvorfor kvinner trekkes mot ham. Thea Sofie Loch Næss – fra Kristiansand! – får på sin side fram at Marianne var noe mer enn bare en blond, solbrun muse. Hun var et søkende menneske som hadde det med å forelske seg i selvcentrerte diktere.

Og regissør Karlsen er flink til å fange øyeblikk, skape stemninger og gi liv til scener hvor det strengt tatt ikke skjer så mye. Måten han bruker Cohens sanger og poesi på, er forbilledlig.

Det springende punktet vil for mange være seriens lengde. «So Long, Marianne» er åtte episoder – til sammen seks timer – med hjerte og smerte og opp og ned og fram og tilbake. Noen ganger blir man grepet av dramaet, andre ganger av kjedsomhet.

Kanskje nytes «So Long, Marianne» best på gamlemåten: én episode av gangen, gjerne med en ukes mellomrom.

Anmelderen har sett hele serien. ROY SØBSTAD

Blant mye annet skildrer «So Long, Marianne» Leonard Cohens gjennombrudd som låtskriver og artist.

FOTO: REDPOINT PRODUCTIONS/NRK/CINEFLIX RIGHTS